

ΟΦΕΙΛΗ ΣΤΗ ΠΡΟΣΠΟΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗ.

Αγαπητή "Χαραυγή",

Πρόσεξα πως αυτή την βδομάδα τιμούνται, έτσι συμπωματικά, με διαφορετικούς τρόπους, οι δημιουργοί δύο επάλλξεων του λαϊκού μας πολιτισμού. Ο Κωστής Κωστήας, ο δημιουργός του ΣΥΚΑΛΥ κι' ο δημιουργός του "Λαϊκού Θεάτρου Αγλαντζιάς" Ηλίας ~~Μπάρης~~ Αλετρά. Του Κωστή Κωστήα, αυτού του ακούραστου, του ταλαντούχου λαϊκού μουσικού, του εμπνευστή και οργανωτή ενός από τα πιο αξιόλογα αυθεντικά λαϊκά ^{συγκροτήματα που επιβίωσαν} ηρώικα και μέσα στην πικρή προσφυγιά, θα τιμηθούν τα 60χρονα του σ'εκδήλωση που οργανώνει προς τιμή του το ίδιο το ΣΥΚΑΛΥ. Το ζεύγος Αλετρά, αλλά και ~~οι άλλοι~~ ^{οι άλλοι} συνεργάτες τους, όπως ο Αντρέας Κετέρης, που 25 τώρα χρόνια, χρόνος-επίδοση, κρατούν συνεχώς αναμμένη την δάδα του ερασιτεχνικού θεάτρου, μ'ένα πάθος συγυλητηικό και με μια ευσυνειδησία επαγγελματική θα τιμηθ^ω μαζί με το θέατρο, από την ΠΕΟ και την ΕΑΟΝ με την ευκαιρία του Ιωβηλαίου της δράσης του.

Θάθελα να επιστημόνω αυτή την προσφορά, πόναι και προσφορά βενόδων άλλων προσώπων, που περιστοίχισαν και τον Κωστήα και τον Αλετρά, γιατί πιστεύω ακράδαντα πως και ^{μια} και η άλλη περίπτωση σημάδεύουν μερικές από τις πιο ωραίες στιγμές στην ιστορία του λαϊκού μας πολιτισμού και σε προέκταση του λαϊκού μας κινήματος.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ την χαρά, που μας έδωσε όλους εκείνο το Εβονίτικο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού θεάτρου του 61 με τα 50 τόσα θεατρικά συγκροτήματα, που κινούσαν εκατοντάδες ερασιτέχνες ηθοποιούς κι' άλλες τόσες εκατοντάδες στελέχη της οργάνωσης, δεν θα ξεχάσω το πάθος των ερασιτεχνών, όπου και να πήγαμε σαν κριτική επιτροπή για να παρακολουθήσουμε παραστάσεις, δεν θα ξεχάσω τις κατάμεστες από κόσμο αίθουσες. Όπως και το πανηγυρικό κλείσιμο εκεί στο Βαρύσι.

Η Μάρω Αλετρά με ξανάφερε σ'εκείνες τις μέρες με την συνέχ^η-
στευή της στη "Νεολαία", όπου αναπόδελ "τ'αξέχαστα εκείνα χρόνια με γλυκειά νοσταλγία". Ήλιχε πάρετε ^{έτσι} το πρώτο βραβείο γυναικείας ερμηνείας για τον ρόλο της μάνας στο "Ήταν δλοι τους παιδιά μου" του Άρθουρ Μίλλερ. Κι' ύστερα τόσες άλλες κι' άλλες χαρές μας έδωσε το "Λαϊκό θέατρο Αγλαντζιάς". ~~Πόσες χαρές μας έδωσε~~ ^{Πόσες χαρές μας έδωσε} ~~μια οχολή ανεπανόλητη το~~ ^{μια οχολή ανεπανόλητη το} ερασιτεχνικό μας θεατρικό κίνημα. Άφηνε η δράση εκείνη πίσω της βαθείά ίχνη μέσα στην ψυχή των νέων, καλλιεργούσε και διαμόρφωνε

Χαρακτήρες. ~~με πλεονάζοντες~~. Και μεγάλη είναι η οφειλή μας γι' αυτή την ανεκτίμητη προσφορά σ' εκείνους που έμπαιναν μπροστά παθιασμένα και χωρίς υπολογισμό κόπων και απογοητεύσεων, ποτών συχνές, και στήριζαν με τις πλάτες τους τις ερασιτεχνικές αυτές κινήσεις, τις θεατρικές, όπως είναι το Λαϊκό Θέατρο Αγγλαντζιάς" και τις άλλες ^{ήμερες} γύρω από τέτοια συγκροτήματα όπως ήταν το ιστορικό ΠΙΑ ΣΥΚΑΛΥ εκεί στο κερφαλοχώρι την Δύση με τον Κωστήα, τον μητέρα από την μια και τον Παύλο Διασίδη από την άλλη, που δέθηκε οργανικά με τους λαϊκούς χορευτές και τους μουσικούς και τους τραγουδιστές. **Και** τους ακολουθούσε στα μακρινά τους ταξίδια στα ξένα, θυμάμαι εκείνα τα παιδιά, όλοι φλογεροί Εβονίτες, με τον Κωστήα ήρεμο, στοχαστικό δάσκαλο, με καινούριες πάντα ιδέες, πάντα έτοιμοι να βρουν μπροστά στα Εβονίτικα Φεστιβάλ με τις εκατοντάδες τους χορευτές, όλο κέφι και ζή. Πόσο στέρεες πρέπει να ήταν πράγματι εκείνες οι πρώτες ίνες που ύφαιναν την συντροφιά εκείνη για να κρατηθεί, όταν σκιδρπίσαν οι Αυσιότες στους τέσσερεις ανέμους της προσφυγιάς:

Δεν είναι πρόθεση μου να επεταθώ σ' αυτή την επιστολή, αν και πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν, και πολλοί να γίνουν ταυτόχρονα προβληματισμοί γύρω απ' αυτές τις λαμπρές πολιτιστικές μας παρακαταθήκες. Εγώ απλώς σαν ένας φίλος απ' εκείνα τα χρόνια θέλω να σφίξω θερμά το χέρι και του Κωστή Κωστήα και του Ηλία Αλετρά και της Μάρως Αλετρά και του Αντρέα Κετέρη κι' όλων εκείνων των επώνυμων κι' ανώνυμων συνεργατών τους, ~~και όλων των άλλων~~, που τους περιόχισαν κατά καιρούς. Κι' όλοι το ξέραμε πως έστω κι' αν άλλαξαν οι καιροί και τα προβλήματα της καλλιτεχνικής ερασιτεχνικής δράσης είναι πολύ πιο περίπλοκα, πως και το ΣΥΚΑΛΥ και το "Λαϊκό Θέατρο Αγγλαντζιάς" θα συνεχίσουν να βρίσκονται πεισματικά εκεί στο πόστο τους, στα προχωρημένα τους φυλάκια. **με το μέτρο μας κίνημα να μας περιβάλλει με την αμέγιστη λαοκρατική ελπίδα.**

^{Συγχρητήριο συναγωνιστές:}

ΠΑΝ. ΠΑΝΟΔΙΔΗΣ

Λεμεσός 27 Μαΐου